

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ρια (δ), 7.10  
Εὐθυμῆ πρῶν  
σις πρῶν τῶ  
Ελσφά μουσικῆ  
ἀπὸ μπαλέττα  
(δ), 1.30 Εἰση-  
γία καὶ ἐ-  
στική τῶς (δ),  
σιναι, 6.30 Χρη-  
στικὸν δελτίον.  
ορευτικὴ μουσι-  
... 7.40 Χαβά-  
Εἰσαγωγή (δ),  
τραγούδια ἐκτε-  
τῆς ἑορτῆς τῆς  
σις 9 Μουσικῆ  
ἀθηναϊκῆς κα-  
τοῦ κ. Γ. Ἀβ-  
α ἀπὸ φωνηται-  
περιναί, 10.20  
Ποικιλία τραγού-  
Ποικιλία τῆς  
Βίβλου, Ἀνα-  
ρό, Πέτριδη:  
Ὀρκομένη, Νε-  
σοί, Καλομοί-  
Ο ἀποκαιρετι-  
ήλιο, ἀπὸ τὸν  
ε τραγούδια κα-  
σταταίαν καὶ  
η τῶς (δ), 11.  
11.30 Ἐπιλογὴ  
ορλουτικῆς σε-  
αι εἰδήσεις.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

# Αἱ «Βοσπορίδες»

Ποιητικές πικρίες

Ιον

Οἱ παλαιότεροι ποιηταὶ μας — οἱ πραγματικοὶ ποιηταὶ δη-  
λαδὴ, διότι περὶ νεωτέρων δὲν  
ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος — ἐδο-  
κίμασαν ὅπως εἶνε γνωστὸν ὅ-  
χι μικρὰς πικρίας εἰς τὴν ζωὴν  
των. Ἀλλ' ὥρισμένως μεταξὺ  
ὧν αὐτῶν, ἐκεῖνος ποὺ ἐδο-  
κίμασε τὰς μεγαλύτερας πικρί-  
ας, εἶνε ὁ καλὺτερός τῶν πα-  
λαιῶν ποιητῶν μας καὶ ὁ «πα-  
τήρ» τῆς ἑλληνικῆς διηγηματο-  
γραφίας, ὁ Γεώργιος Βιζυηνός.  
Ἄς μὴ ξεχνῶμε ὅτι οἱ πικρίες  
ποὺ ἐδοκίμασε τὸν ἔθασαν ζων-  
τανόν-νεκρὸν εἰς τὸ Δρομοκαί-  
τειον.

Μίαν ἀπὸ τῆς πικρίας τοῦ αὐ-  
τὸς μᾶς δίνει εἰς τὸ Ἡμερολό-  
γιον Σκόκου τοῦ 1911 ὁ προ-  
σωπικὸς του φίλος, Κωνσταντι-  
νουπολίτης ἱατρός καὶ λόγιος  
Ν. Βασιλειάδης. Τὴν ἐδοκίμα-  
σεν ὁ Βιζυηνός μετὰ τὴν ἐκδο-  
σιν τῶν «Βοσπορίδων» του. Ἴδου τί  
γράφει σχετικῶς ὁ Βασιλειά-  
δης, παρενθέντων εἰς τὸ σημείω-  
μά του καὶ μίαν ἀγνωστον — τό-  
τε — ἐπιστολὴν τοῦ ποιητοῦ πρὸς  
ἄλλον μεγάλον ποιητὴν τὸν καὶ  
διδάσκαλόν του, Ἡλία Τανταλί-  
δην:

Διὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἴπα-  
σαν νὰ φιλοσοφῶν περὶ τῆς ἀστά-  
σιας τῶν πραγμάτων — λέγει ὁ  
ποιητὴς Βιζυηνός — διὰ τοὺς ἀ-  
ληθινούς ἀνθρώπους ἐκείνους τὰς  
«Βοσπορίδας» μου ὡς μέσον κα-  
τάλληλον νὰ φαιδύνῃ ὅλην τὴν  
πρόσωπά των καὶ μικρὸν νὰ τοὺς  
ἀπασχολήσῃ ἀνακουφίζον τὰ βεβα-  
ρημένα των πνεύματα. Περί των δυ-  
νῶν ἐκείνων, τὰ ὅποια μηδὲν σφ-  
οὶν ἐκ τῆς ζωῆς των διδασκόμενα θέ-  
λου καὶ καλὰ νὰ πέσουν στὸνεγια-  
λό, αὐδεὶς λόγος!»

Καὶ ὁ ποιητὴς μαζεύει μερικὰ  
λουλούδια ἀπὸ τὸν δροσερὸν Βό-  
σπορον μερικὰς ἀνεμώνας ἀπὸ τὴν  
γῆν τῆς Ἀττικῆς καὶ πλέκει τὴν  
ἀνθεδέσμη των «Βοσπορίδων».  
Πολλὰ ἀπὸ τὰ λουλούδια αὐτὰ ἐ-  
φεραν τὸν τίτλον «Ἄρες, μᾶρες,  
κουκουνάρες» καὶ ἐστάλησαν εἰς  
τὸν ποιητικὸν διαγωνισμὸν κερδι-  
σαστα τὸ πρῶτον βραβεῖον. Ὁ εἰ-  
σηγητὴς τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ποι-  
ητὴς τῆς «Χίου Δούλης» ἤρε — ὡς  
λέγει — πάρα πολλὴν λεπτότητα  
καὶ χάριν, ἠσθάνθη ἕνα ἄρωμα τοῦ  
Χριστοπούλου, ἕνα ἰδιαιτέρο μῦρον  
τοῦ Τανταλίδου καὶ τὰ ἐκαμάρασεν  
ὡς γυλάστα παιδιὰ τοῦ Ἀνακρέ-  
οντος. Δι' αὐτὰ τὰ ἐστεφάνωσε.  
Καὶ μετὰ τὰ πικρὰ αὐτὰ ἀλλὰ ζηλευ-  
μένανύλλα τῆς δάφνης δέχεται ὁ ποι-  
ητὴς μετριοφροσύνην καὶ μετὰ ἀ-  
γάπην νὰ περιτυλίξῃ τὰ λουλούδια  
τῶν «Βοσπορίδων» του. Μὰ νὰ τὰ  
ἐκθέσῃ; Ἐξυρεὶ πῶς τὸ δημόσιον  
δύσκολα χαρίζεται εἰς ποιήματα,  
καὶ ὅτι ὁ ἕνας θὰ κλείσῃ τὸ μάτι  
δεξιὰ, ὁ ἄλλος θὰ ζαρώσῃ τὰ μου-  
τρα, καὶ ὁ τρίτος θὰ στρέψῃ τὴν  
ράχη. Ἀδιάφορον, Ἐκεῖνος ἀποφα-  
σίζει νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀνθεδέ-  
σμη του εἰς τὸ δημόσιον καὶ νὰ  
ζητήσῃ τὴν κρίσιν ἑνὸς μόνου, τοῦ  
Ἡλία Τανταλίδου. Εἰς αὐτὸν χρε-  
ωστὴ τὸ πρῶτον σπρώξιμο, ἀπὸ  
αὐτὸν ἐνεπνεύσθη τὰ πρῶτα δνειρά  
του, ὅταν μαθητὴς ἀκόμη ρασοφό-  
ρος ἤκουε τὴν διδασκαλίαν του εἰς  
τὴν θεολογικὴν σχολὴν τῆς Χάλ-  
κης, καὶ εἰς αὐτοῦ τὴν σύστασιν ὁ-  
φείλει ὅτι σπουδάζει τὰς ἐν τῇ  
Γερμανίᾳ.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ίτης ποιότη-  
στὶ φιλοσο-  
φί οἱ ἀρχαίοι.

ΛΑΥΤ (Λαοιστ.) «Μαρία Ἀντουανέττα»  
ΛΙΝΤΟ (Λαοιστ.) «Μάρκο Πόλο»  
ΜΑΚΚΙΝΤ (Ν. Σφ.) «Φωνὴ τοῦ αἵμα-  
τος»  
ΜΙΑΜΙ (Γλυφ.) «Μαρία Ἀντουανέττα»  
ΜΠΟΕΜ (Λόφος Σκουζέ) «Βασίλισσα Χρι-  
στίνια»  
ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ (Κηφισίδ.) «Σκαπανεὶς  
τῆς δόσας»  
ΝΑΝΑ (λ. Βουλιαγμ.) «Καπταὶν Φιοῦρα»  
καὶ βαριετὲ  
ΝΕΑΠΟΛΙΣ (Ἀσκληπ.) «Ὁ λιποτάκτης»

Ἄλλ' ἔχει τὸσον καιρὸν νὰ γρά-  
ψῃ στὸν διδάσκαλόν του, τὸσον  
καιρὸν! Ἀφωσιώθη ἐλάφυντα εἰς  
τὰς φιλοσοφικὰς μελέτας, εἰς τὰ  
μαθήματά του, καὶ τὸ ποιητικὸν τοῦ  
ἀλογάκι, ἀτροφικὸν καὶ κατὰκο-  
πο, βόσκει σὲ ἐγνωστο λειβάδι,  
φευγάτο ἀπὸ τὰ χεῖρα του. Ὁ ποι-  
ητὴς εἶνε μαθητὴς τῶρα καὶ τίποτε  
περιττέον.

★

Ἐρχεται ὁμως καιρὸς ποὺ ἡ  
φαντασία του ζωγραφίζει τὸ ἀθά-  
στο καὶ καθάριο παλάτι τῆς τέ-  
χνης. Ὡσὼν νὰ βλέπῃ τὸ γελαστό-  
νησὶ τῆς Χάλκης, τὸν τυφλὸν ποι-  
ητὴν νὰ χορδίζει τὴν λύραν του, καὶ  
ὥσὼν ν' ἀναγαλλιάσῃ στὰ μαγευ-  
μένα τραγούδια ποὺ μετὰ μυσ-  
τικὴ πληροὺν τὸν αἶθερα. Καὶ βλέ-  
πει τὸν αὐτὸν του χαρὲς ἐνδυμα-  
γᾶμου εἰς τὴν αὐτὴν παρουσίαν,

ὥσὼν νὰ ἔρχεται λασπώμενος με-  
λερωμένα τσαρούχια. Παρηγορεῖται  
μόνον στὴν μεγάλαν ἀγάπην ποὺ ἔ-  
χει μέσα του ὁ μεγάλος ποιητὴς  
τῆς Χάλκης, στὴν Ἀγαπῶ. Μόνον  
σ' αὐτὴν ἐλπίζει καὶ μαζεύων με-  
ρικὰ παλαιὰ του τραγούδια τὰ  
προσφέρει δειλά-δειλά στὸν διδά-  
σκαλόν του νὰ τὰ κρίνῃ. Ἄρα γε  
θὰ τοῦ ἀρέσῃ;

Ἐνὶ γράφει ὁ ποιητὴς ἀπὸ τὴν  
Γοττγ

»Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἓνας θὰ κλεί-  
ση τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν καὶ θὰ

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΥΠΕΡΟΧΗ